

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Støvsugereren.

Nr. 5.

Torsdag den 6. November.

2. Aarg.

En Gymnastiktime.

Nu ringer det, og ned styrter alle Pigerne til Gymnastik, og de er næppe kommet ind i Omklædningsværelset, før det genlyder af muntre Sange, og enkelte tager sig en Boston, ja endog det udviklede 4. Ml.s Piger stemmer i med!! Til stor Sorg viser Frk. Hansen sig nu, og det gaar nu i en Fart med Omklædningen, men da Kommandoordet „Træd an“ lyder, er Realens Piger endnu ikke færdige; thi en har mistet sin Sko, en anden sin Trøje osv., og der vanker nu en ordentlig Straffeprædiken af Frk. Hansen, men til sidst, naar Skoen er fundet, kan Timen endelig begynde. — Dog knapt er der gaaet 10 Minutter, før „Dille“ maa ud og tage Korsettet af, det havde hun nemlig „glemt“ ved Omklædningen. Hele Tiden høres Frk. Hansens „kraftige“ Kommando, og undertiden vanker der en stærk Formaning til Grete og Minna om at tie stille, men det er nu ikke saa let, da den eneste Fornøjelse, de har i Timen, er at faa en lille Passiar.

Naar man er naaet til Bomøvelserne, gaar det i en Fart med at faa Bommen op og ned, især naar der er en 3—4 om at faa en Bolt trukket ud. Ved Gangøvelserne er det en Fornøjelse at høre, hvor „bestemt og lydløst“ det gaar. — Først løber „Iris“ en halv Mil foran de andre, saa kommer „K“ drattende, og saa er der forskellige større eller mindre Mellemrum mellem alle de andre. Ude ved Siden ser man Sofie, Lisbeth o. m. a., der enten er svagelige eller har mistet Sko eller Frisure.

Imidlertid er man kommet til Højdespringet og pludselig, som Sludderer gaar bedst, høres en høj Stemme: „Vil I saa se til, I tier stille“! Saa skal man nok tie stille, thi Frk. Hansen har gode Øjne, og skal nok opdage hvem det er, der sludrer. Nu er Timen imidlertid forbi, og naar Redskaberne skal paa Plads, kan det nok være, der bliver Liv i Kludene. Hele Flokken valser rundt paa Gulvet, en haler i den ene Ende paa Madrassen, andre i den anden, og under stor Staahej bliver

den baaret paa Plads. Efter de afsluttende Øvelser skal man klædes om, og nu kommer det „bedste af alt“, thi samtidig med Omklædningen hører man gerne et belærende Foredrag om Frankrigs Historie eller lignende.

Gymnast.

Interiør fra det udviklede 4. Ml.

—o—

I 4. Ml. er der vældig Fest,
bummelum,
naar Læreren forklar', som han kan bedst,
bummelum,
naar „Peter“ derpaa op til Tavlen gaar,
bummelum,
saa ved vi nok, hvad Klokken den saa slaar,
bummelum.

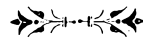
Naar Sidsel hun skal op i Revolution,
saa faar hun sig en lille rar Lektion.
Naar „Nolle“ derpaa videre gaar —
Skøn Inge ham et vældigt Sckstal spaar.

Naar vi til Aritmetiktimen naar,
„Dille“ sig en rædsom Sygdom faar,
og Lisbeth stemmer trøstigt i hermed,
og efter Piller flyver de af Sted.

Naar „Moppen“ i Latinen vrøvler lidt,
og Besty'ren si'r, at det er noget Skidt,
„Redaktør“ og „Iris“ sig en Latter tar,
og snyder rigtig godt, ja, den er klar.

„Hans Ni's“ i Tysk er næster Numer et,
„Hans Peter“ mener det er lige fedt.
Nu er de kommet med den hele Trop,
og derfor stopper denne Vise op.

Quartus.

Frit Ordskifte.

—o—

I Anledning af „semper idems“ Bemærkning i sidste Numer af nærværende Blad, skal jeg bemærke følgende:

Hr. „s—i“ skriver, at Hr. „k—n“ gaar ud paa at bagvaske to udmærkede, fremadstræbende Medlemmer af Samfundet. Aaja, jeg ved nu ikke, hvor fremadstræbende Læserne anser dem for, men det er jo da godt, at de selv synes, de stræber fremad, og jeg tror nu ikke, det har været Hr. „k—n“s Mening at bagvaske dem. Tværtimod! Jeg tror kun, han har villet fremhæve d'Hrrs gode Egenskaber som Digtere. Jeg synes derfor ikke, at de behøver at fare i Flint for det.

At Hr. „s—i“ imidlertid er blevet meget rasende ses jo af hans Udtryk: „Aandelig Degeneration“. Det er et lovlig haardt Udtryk, synes jeg, eftersom saa, at Hr. „k—n“ fuldtud kan maale sig med d'Hrr, hvad Begavelse angaar. — Det løse Existens Meta er nok ogsaa et Misfoster af Hr. „s—i“s oprevne Fantasi, og de burde derfor ikke udnævne Hr. „k—n“ til Professor i Metafysik. — Metafysik er

jo nemlig Læren om det oversanselige; men da Hr. „s—i“ jo lige har erklæret, at Hr. „k—n“ er aandelig svækket, kan han jo ikke være Professor i ovennævnte Videnskab, der jo vilde gaa langt over hans Sanser.

Det ser altsaa ud til, at der ikke er megen Logik i Hr. „s—i“s Paastande.

Quidam

Skoleballet?

—o—

Den største Fornøjelse paa en Skole om Vinteren er sikkert Skoleballet. Til min store Skræk og Ærgrelse hørte jeg forleden, at der vist ikke var Stemning for et Bal i Aar. Det var jo en gal Historie. Hvem skulde eventuelt ordne Skoleballet i Aar? Kunde Frk. Hansen og Realen ikke forhandle om det? Det kunde jo da være, der alligevel kunde blive noget af det! Men hvor skal det saa holdes? Enkelte siger: „Skal vi have Bal, skal det være i en ordentlig Balsal“! Andre mener, at et Bal i Gymnastiksalen var bedre end slet intet. Men lad os tale om det. Haaber paa et godt Udfald!!

S. A. J.

Sammentællingen.

Lørdag den 18. Oktober havde Skolen altsaa Sammentælling. Der begyndtes med

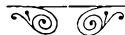
4. U., der lod til at have en vis Færdighed i at faa 3- og 2-Tal. Derefter kom 5. U., men allerede dengang var jeg faldet i Søvn. Jeg vaagnede først, da jeg til min store Forbavselse hørte, at Frk. Saurbrey fik 5,00, hvad jeg aldrig havde troet kunde ske. I 3. Ml. blev Sandberg Nr. 1. Den dydige Harald Nr. 2. Dernæst kom Bygmester, der jo aldrig fortæller Løgn uden for at sladre. Derpaa kom en meget dygtig Klasse 3: 4 Ml. Den næste Klasse, Realen, kunde jo langt fra maale sig med 4 Ml., endskønt Dydigheden fik 5,66. Nogle var slet ikke fornøjede med Karaktererne, deriblandt Franziska, som skældte „Tykke“ Huden fuld, endskønt han var saa galant at bære hendes Tøj og Hat helt op til Opstrups. — Realens Karakterer i Engelsk Stil var alt for flotte til at de skal fremhæves.

„Nolle“.

* * *

Forfatteren af ovenstaaende maa aabenbart være en stor Søvnetryne, naar han kan falde i Søvn under en saa spændende Handling, som Sammentællingen er. — In parenthesi: Det er ellers lidt sent, han har indleveret ovenstaaende. Det er jo snart en 3 Ugers Tid siden vi havde Sammentælling.

Red.

Dit og Dat.

Hvor daarligt end vore Abonnenter synes om „Støvsugeren“, saa er der dog

gaaet Ry om den helt ind til Kongens Lyngby. — Vi har nemlig fra Lyngby højere Almenskole modtaget en høflig Opfordring til at bytte Blad med dem, da de ogsaa udgiver et Skoleblad. — Det er et stort 8-sidet Blad med alsidigt Stof. „Hvor kan de faa Stof nok til et saa stort Blad“? vil vel en eller anden spørge. Jo, det kan de sagtens, thi der er Forholdene ganske anderledes end her. Vi ved jo snart ikke, hvad vi tør skrive. Skriver vi paa den ene Maade er det galt, og paa andre Maader er det ogsaa galt. Saadan er det nu ikke med Lyngby h. Almenskoles Blad. I det staar der Artikler om alt muligt, kun en ringe Part er fra Skolen. F. Eks. er der en Artikel om deres nye Præst, en anden om en Fodboldkamp, en tredje om en Tur til Kullen. Men alligevel er Bladet overmaade interessant.

* * *

Naar en Lærer er syg, bør han gaa hjem og lægge sig, indtil han bliver rask igen, det er sikkert alle enige om — Saaledes er det imidlertid ikke her paa Skolen; thi endskønt en af de herværende Lærere i længere Tid har gaaet og skrantet, har han dog med stor Punktighed og med Fare for et længere Sygeleje forrettet sin Gerning her paa Skolen. Og da Vedkommende ikke var i Stand til at gennemgaa Lektien, maatte Eleverne til deres store Ærgrelse regne Opgaver i alle hans Timer.

Briller som Skolelærerens.

—o—

En gammel Bonde traadte en Dag ind hos en Brilllemager og bad om et Par Briller. Man viste ham et Par, som han tog paa Næsen, og han fik derpaa en Avis, for at han kunde prøve dem. Efter at han i nogen Tid havde stirret paa Papiret og snart nærmede det og snart fjærnedet det, rystede han paa Hovedet. „Dette Par passer mig ikke“, sagde han, „lad mig prøve et andet“. Han prøvede derpaa mange Par, men alle uden Held. Urmageren blev utaalmodig og sagde: „Men kan De læse, min Ven“ „Hvis jeg kunde læse, behøvede jeg jo ikke Briller. Det er ligesom med vor Skolemester. Naar han ikke har sine Briller paa, kan han ikke skelne A fra B, men naar han har dem paa Næsen, gaar det meget godt“.

Beskæftigelse søges.

En ung Pige med en god Realeksamen kunne ønske sig lidt Beskæftigelse med at læse Lektier med en Dreng eller Pige.

„Støvsugeren“ anviser.

* * *

Han: „Jeg gifter mig kun med en ung Pige, der er min fuldstændige Modsætning“.

Hun: „Men bedste Hr. Sørensen, her findes jo ogsaa en hel Del kloge og indtagende unge Piger“.